

ТРИФОНЪ КУНЕВЪ

МАКЕДОНСКА НАРОДНА ПЪСЕНЬ

Гората тътне и стене,
 Гората върше привада,
 Дружина снощи премина —
 Раненъ войвода съсъ нея.
 Люти си рани преглеждалъ,
 Люти е думи нареждалъ:
 Дружино, върна, сговорна,
 Водихъ ви седемъ години —
 Настана време невърно,
 Теллии бѣха куршуми...
 Прежалихъ всичко, дружино,
 Едно не мога забрави —
 Не съмъ кръвника посгодилъ,
 Сестра ми дето погуби...
 Дружино, върна, сговорна,
 Дълбоко гробъ ми копайте,
 Надъ него върра и клетва —
 По фтичка хаберъ да иде
 До малъкъ братецъ Иванчо:
 Загина братъ ти, Иване,
 Такива думи издума,
 Таквазъ заржка заржча —
 Подъ камъкъ да го намѣришъ
 Турчина — върра поганска —
 Сестра ти дето погуби“. —
 Гората тътне и стене,
 Гората върше привада.